

[Tørræs]

strien, landbruget og fiskeriet, til at komme med ideer og inspiration til, hvordan eksisterende barrierer kan fjernes, således at vi kan fremme eksporten, hvilke omdisponeringer af midler der er behov for for yderligere at øge eksporten. Ud over den stigende eksport er der også behov for, at vi får en øget opsparing. Ikke mindst bør det overvejes, hvordan opsparing til pensionsformål kan fremmes.

Også frivillige aftaler på de enkelte virksomheder om spredning af ejendomsretten og OD-ordninger kan medvirke til øget opsparing. Vi vil medvirke til at nedbryde de hindringer, der måtte være for, at sådanne aftaler kan indgås, men vi vil på det stærkeste vende os imod, at sådanne ordninger skulle gennemføres ved tvang.

Venstre er meget tilfreds med, at det er lykkedes at få et bredt flertal for vedtagelsen af en skattereform, en skattereform, der fjerner mange af de værste ulemper – ja, man kan måske næsten sige uretfærdigheder, i den eksisterende lovgivning, en skattereform, der begunstiger en hårdt tiltrængt opsparing, og som forbedrer børnefamiliernes økonomi, en reform, der er til fordel for mindre erhvervsdrivende ikke mindst med hensyn til konsolideringsmulighederne. Netop fremme af opsparingen er som sagt for venstre en klar forudsætning for, at vi kan lempe det alt for høje skattetryk. Det har været nødvendigt på grund af betalingsbalanceunderskuddet at hæve afgifterne for at begrænse forbruget. Alternativet hertil er øget privat opsparing.

Flere gange har ikke mindst socialdemokratiet og andre venstrefløjspartier fremturet med kritik af regeringen gående ud på, at regeringens politik var asocial. Er det asocialt, at 150.000 flere er kommet i beskæftigelse, heraf en væsentlig del i den private sektor? Er det asocialt, at ledigheden blandt unge, der især har givet anledning til megen bekymring, nu er stærkt faldende? Arbejdsløsheden blandt unge er faktisk faldet med 20.000 – et fald på mere end 20 pct. Mens Danmark før havde Vesteuropas højeste arbejdsløshedsprocent for unge, ligger vi nu klart i bunden. For ledige kvinder er der behov for at fortsætte den indsats, der gøres for at motivere kvinderne til at søge over i fag med bedre muligheder for varig beskæftigelse.

På lære- og praktikpladsområdet er der tilvejebragt 7.000 pladser flere. Det kan såle-

des forventes, at det problem, der i lang tid har eksisteret med at skaffe tilstrækkelig mange lære- og praktikpladser, nu står foran en endelig løsning. De økonomiske vilkår for unge under uddannelse er blevet forbedret, først og fremmest ved at forældreafhængigheden er sat ned fra 22 til 20 år. Det er således ikke mindst de unge og de ledige, der har haft gavn af og fortsat har gavn af den politik, der føres.

Men allertydeligt træder socialdemokratiets politiske nøgenhed frem i sociale spørgsmål, når det drejer sig om vedtagelse af delpensionsordningen. Indførelse af delpensionsordningen er efter venstres opfattelse intet mindre end dette årtis største sociale landvinding. Med delpension bliver det muligt for en række mennesker at få en glidende afgang fra den erhvervsaktive tilværelse over i pensionstilværelsen. Det er for venstre overordentlig vigtigt, at delpensionen omfatter alle, at det er et tilbud, som alle kan få gavn af, og ikke en ordning, der alene er forbeholdt nogle få, som i en længere årrække har været medlem af en arbejdsløshedskasse eller en fagforening, men at det netop er et tilbud, der gælder såvel lønmodtagere, medhjælpende hustruer som selvstændige. Det er nu op til arbejdsmarkedets parter at indrette aftalevilkårene om arbejdstid på en sådan måde, at delpensionen kan nyttiggøres af flest muligt.

Ingen socialdemokratisk regering har haft mod til at gennemføre en så gennemgribende socialreform, men når det så viser sig, at en mere socialt bevidst regering har mod til det, hvad oplever vi så: at socialdemokratiet end ikke ønsker at være med til at sådant socialt fremskridt, men tværtimod har gjort alt, hvad de har kunnet, for at forhindre det, herunder har stemt imod, og sidst har vi nu hørt hr. Svend Auken fortælle, at man oven i købet efterfølgende vil afskaffe det.

Hvorfor har socialdemokratiet valgt en sådan konfrontationspolitik? Hvorfor har socialdemokratiet ikke villet acceptere aftaler, der er indgået mellem amterne og kommunerne? Hvorfor vil socialdemokratiet ikke medvirke til landbrugslovgivningen? Hvorfor har socialdemokratiet på alle disse punkter valgt den passive, den modvillige, den konfronterende holdning?

I et demokratisk samfund er det overordentlig vigtigt, at nyhedsformidlingen, herun-